

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. III. De clausula, continente condiciones observandas ante dispensationis
executionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

2328. Dices. 2. ea sententia, quam cum P. Sanchez verè probabilem diximus *num.* 2324. incidit in propositionem ab Alexand. VII. 30. Jan. 1659. damnatam, quæ sic habet: *Regulares ordinum mendicantium, semel approbati ab uno Episcopo ad confessiones audiendas in sua diœcesi, habentur approbati in alijs, nec novâ Episcoporum approbatione indigent; & refertur in libello, cui titulus Theol. Erronea, id est, Propositiones sub diversis summis Pontificibus damnatæ, Tract. 5. de Pœnit. R. negando assumptum.* Nam propositio, quam cum P. Sanchez, tanquam verè probabilem diximus, est hæc: *qui vigore commissionis, à S. Penitentiaria factæ alicui, dispensari potest ab aliquo Confessore ex approbatis ab Ordinario, si habeat qualitatem doctoratus, de quo habetenus, vel privilegij (etiam sine illo, ejusmodi commissiones exequendi) valide eligit Confessarium, his qualitatibus præditum, modo sit verè approbatus ad audiendas confessiones, licet non indefinîtè, sed solum virorum v. g. vel in tali pago; at hæc non est æquipollens illi: ergo.*

2329. Dices. 3. cum Castropalao *tr. 3. de dispens. leg. d. 6. p. 15. §. 1. n. 1.* probabilius est, delegatum non posse tales literas expedire, nisi præmissâ sacramentali Oratoris confessione; ergo qui illam efficere non est capax, non erit capax hujus delegationis. Adde, approbationem debere esse comparatione alicujus; ergo comparatione illius, qui illum ad dispensandum eligit; sic ille, citans Basil. Pontium *l. 8. c. 1. §. 1. n. 13.* ubi tamen excipit, nisi ex errore communi approbatus existimetur. Nam in tali casu ab Ordinario approbatur, & jurisdictio ei conceditur. R. antecedens verum esse, quando clausula commissionis exigit, ut dispensatio fiat *in actu confessionis sacramentalis, & non aliter*, ut dicemus in seq. sed, N. suppositum consequ. quòd approbatus ab Ordinario cum Testimonio sufficientis doctrinæ moralis, & solum ex alio accidente (v. g. ob aetatem) restrictus ad certum locum, vel virorum confessiones tantùm, non possit perficere Sacramentum pœnitentiæ cum eo, qui habet licentiam eligendi sibi *Confessorem quemlibet ex approbatis ab Ordinario*, ut constat ex dictis.

Ad id, quod additur, concedo Confes-

forem eligibilem debere esse approbatum ab Ordinario *comparatione alicujus*, sed nego requiri, quòd sit approbatus ab Ordinario *comparatione illius, qui ipsam eligit ad dispensandum.* Ratio est ex *num.* 2324. Et non requiri ad confessionem validam, quòd Confessarius sit approbatus ab Ordinario Penitentis, sed sufficere, quòd sit approbatus ab Ordinario *laici, ubi sit confessio*, aperte docet Layman *l. 5. tr. 6. c. 11. n. 9.* cum alijs, quos citat, & sequitur P. Illung. *Theol. pract. tr. 6. d. 1. n. 176.* de quo alibi.

Si quæras, an quilibet Confessor, habens prædictas qualitates, possit esse delegatus in dato casu? R. non sufficere, quòd habeat prædictas qualitates (nimirum quòd sit Magister, vel Doctor in Theologia, vel jure Canonico, & sit ex approbatis ab Ordinario) sed requiri simul quòd sit *ad hoc electus ab ipso Oratore dispensandis*, ut patet ex illis verbis: *pro Latorem presentium, ad infra scripta specialiter eligendo*; quomodo autem, quando, Confessario semel electo, post Orator, vel Oratrix adire alium, & illum priori relicto, eligere, jam præcedenti dictum est. Et hæc de prima clausula, quæ continet *qualitates in delegato requisitas*, nimirum esse Magistrum in Theol. vel Doctorem juris Canonici, & ab Ordinario approbatum. Circa quod bene not. esto quidam Religiosi, ex Privilegio Pontificio, habeant, quòd suos creare possint *Magistros*, nimirum *sui Ordinis*, cum omnibus privilegijs aliorum etiam Doctorum, intelligi tamen solum *quoad exercitium*, non *quoad dignitatem*, ut notavimus *n. 2309.* si non sint Doctores Academici, juxta *n. jam cit. & seqq.*

§. III.

De clausula, continente conditiones observandas ante dispensationis executionem.

Inter eas prima est, quòd Confessor electus, antequam commissionem dispensando exequatur, indaget *verificationem causarum*, quæ allegatæ sunt pro impetranda dispensatione. Ex quo sequitur præmittendum esse examen, & cognitionem cause, ut patet ex verbis factæ commissionis: *se ita esse per diligentem Latoris examinationem, ac post monita, &*

consilia opportuna illi praesita, inveneris. De modo autem verificationem exigendi, & tum examen, tum causae cognitionem instituendi, jam egimus à n. 2233. peculiare tamen est in hac commissione S. Penitentiariae, ubi cuncta fiunt *pro foro interno, & salvo arcano*, in examine super veritate causarum, non debere *Testes* accipi; sed tantum interrogari Latorem, cui in foro interno credendum est; id, quod ejus fori ratio ex se suadet; sic Castropalaus *cit. n. 4.*

2332. Quaesitum tamen. 1. an Confessarius debeat a Latore (nimirum dispensando) juramentum expostulare, videlicet de sincerè respondendo ad quaesita? R. id in commissione non praescribi, sed tantum diligens examen; ut patet ex verbis in n. praeced. relatis; hoc autem fieri potest (ut patet in Confessione Sacramentali) citra juramentum examinandi: ergo; ita Sanchez l. 8. d. 34. n. 21. & constat ex dictis à n. 2236. excipere, nisi Confessarius, ut sibi plenius satisfaciatur, ex justis causis in talibus circumstantiis judicet, esse necessarium, illud ab Oratoribus expostulandum; sic Castropalaus *cit. n. 4.*

2333. Quaesitum. 2. an hoc examen necessarium sit, quando constat, causam esse notoriam, & manifestam, vel ipsi delegato aliunde satis nota est? Respondet Castropalaus *cit. n. 4.* probabilius esse, *tunc non requiri*; sicut enim, ubi jam habetur cognitio veritatis, cessat causa, propter quam mandatur tale examen. Sic ille; ceterum nisi ea notoreitas, vel notitia, quam delegatus habet, aliunde tam firma sit de veritate precum, ac ea, quam haberet per diligentem informationem, procedendum ei foret juxta dicta n. 2230. quid autem agendum, si delegatus aliunde cognosceret *causam esse falsam*, esto eam Lator afferret, diximus à n. 2237.

2334. Alterum inter conditiones dispensationis praevias locum obtinent *monita, & consilia opportuna* Latore a delegato praestanda prius, quam commissionem exequatur, ut constat ex verbis mandati relatis *num. 2331.* Haec monita, & consilia, solum ordinari ad veritatis cognitionem, censet Castropalaus *cit. n. 4.* probabilius tamen dicitur, etiam ordinari ad hoc, ut, si ex parte Oratorum impedimentum, quod dispensandum est, natum est ex illorum,

vel unius delicto, deinceps caveant, & quae in poenitentiam imponuntur, fideliter adimpleant.

Quaestio tamen est, an haec monitio, & consilia, sint *de necessitate* dispensationis? cum potissima eorum causa sit veritatis cognitio, haec autem haberi possit, examinatione delegati, & responsione Latoris (cum id sufficiat in ipso Sacramento) probabilius est requiri solum ex convenientia, & aequitate; non necessitate; ita Sanchez *cit. d. 34. n. 27.* Et ideo dicendum, cognitioni causae adjunctam, solum ad facilius cognoscendum esse veritatem.

§. IV.

An commissionis executionem precedere debeat Confessio Sacramentalis ejus, qui dispensandus est?

Resolutio pendet à verbis, sub quibus fit commissio. Nam si commissio fiat, ut olim, quando in litteris non ponebatur clausula *audità confessione*, sed delegato, ad quem dirigitur Breve S. Penitentiariae, tantum dicebatur, ut *imposità salutari poenitentia*, cum illis *dispenset in foro conscientiae*, opus non est, ut ante dispensationem excipiat ejus confessionem, cum quo dispensandum est; ita Sanchez *cit. d. 34. n. 29.* Salas *de Legib. d. 20. sect. 10. n. 98.* quos citat, & sequitur Castropalaus *cit. n. 6.* Ratio est, quia, supposità *veteri litterarum formà*, nullibi dicitur, dispensationem expediendam esse *in*, vel *pro foro poenitentiae*, sed solum *pro foro conscientiae*; at *forum conscientiae*, etsi etiam sit *forum arcanum, & secretum*, non est tamen simpliciter, & unice *Sacramentale*, sed extra *judiciale*; forum autem poenitentiae, est *Sacramentale, & judiciale*, ut diximus in praemissis: & tradunt complures cum Sanchez *cit. n. 29. Navar. in summa. c. 27. n. 41. Sà V. Excommunicatio n. 1. & c.*

Nec obstat, quod *in forma veteri* diceretur: *ut eundem absolvas hac vice, in forma Ecclesiae consueta, injunctà poenitentia salutari.* Nam haec clausula solum addebatur, si quis dispensandus erat in voto, contra cujus prohibitionem egit; vel postquam cum ejus, quam duxit, consanguinea peccavit: igitur non additur, tanquam aliquid necessarium dispensationi.